

Żądania strony skarżącej

Komisja wnosi o:

- stwierdzenie, że nie przyjmując wszystkich przepisów prawnych i administracyjnych, które są konieczne dla wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej⁽¹⁾, a w każdym razie nie powiadamiając o tym Komisji, Republika Słowenii uchybiła swoim zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy rzeczony dyrektywy;
- zasądzenie do Republiki Słowenii na podstawie art. 260 ust. 3 TFUE zapłaty dziennej okresowej kary pieniężnej w kwocie dziennej 6 256,17 EUR od dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie z powodu uchybienia obowiązku poinformowania o środkach podjętych w celu transpozycji dyrektywy (UE) 2018/1972;
- zasądzenie od Republiki Słowenii na podstawie art. 260 ust. 3 TFUE zapłaty ryczałtu w kwocie dziennej 1 390,77 EUR pomnożonej przez liczbę dni kiedy trwa naruszenie, co najmniej jednak ryczałtu w wysokości 383 000 EUR oraz
- obciążenie Republiki Słowenii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiająca Europejski kodeks łączności elektronicznej ustanawia ramy prawne regulujące realizację sieci łączności elektronicznej i usługi łączności elektronicznej na poziomie Unii. Termin transpozycji rzeczony dyrektywy upłynął w dniu 21 grudnia 2020 r.

Po upływie tego terminu Republika Słowenii nie powiadomiła Komisji o środkach przyjętych w celu dokonania transpozycji rzeczony dyrektywy. Z tego względu Komisja wystosowała do Republiki Słowenii w dniu 4 lutego 2021 r. wezwanie do usunięcia uchybień, a w dniu 23 września 2021 r. – uzasadnioną opinię. Pomimo to Republika Słowenii nadal nie przyjęła środków koniecznych do dokonania transpozycji rzeczony dyrektywy, a w każdym razie nie powiadomiła o tym Komisji.

⁽¹⁾ (wersja przekształcona) Tekst mający znaczenie dla EOG, Dz.U. 2018, L 321, s. 36.

Odwołanie od postanowienia Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 2 maja 2022 r. w sprawie T-328/21, Airoidi Metalli/Komisja, wniesione w dniu 12 lipca 2022 r. przez Airoidi Metalli SpA

(Sprawa C-467/22 P)

(2022/C 326/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Airoidi Metalli SpA (przedstawiciele: M. Campa, M. Pirovano, V. Villante, D. Rovetta, avvocati, i P. Gjørtler, advokat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego postanowienia i uznanie skargi wniesionej przez Airoidi Metalli SpA za dopuszczalną;
- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania co do istoty w celu rozpatrzenia skargi Airoidi Metalli SpA;
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania odwoławczego i postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca odwołanie podnosi dwa zarzuty główne.

Zarzut pierwszy: naruszenie prawa przy dokonywaniu wykładni art. 263 ust. 4 FUE, a także wymogu i pojęcia aktu prawnego, który nie wymaga środków wykonawczych; błędna kwalifikacja okoliczności faktycznych i przeinaczenie dowodów.

Zarzut drugi: naruszenie prawa przy dokonywaniu wykładni art. 263 ust. 4 TFUE, a w szczególności wymogu „bezpośredniego i indywidualnego oddziaływania”: błędna kwalifikacja okoliczności faktycznych.
